

Publicerad 2011-08-23 22:09 av Ingela Svenson

Lavan brinner

under mina fötter bränner lavan
ryker över fält och vidder

ändå går jag

ändå är varje steg nödvändigt
bland träden, bland resandefolken
förflyttar jag mig i sidled, som en molnstrimma
på vägarna som är randiga av smuts

och lavan brinner

ingenstans hittar jag

mattorna glider undan och fötterna
greppar, tår och hålfot

inget mål, finns bara vägar
stränder och öppna horisonter

hästar i flockar som gråter av rädsla
under molnen finns inget annat än

nomader som rör sig i spridda riktningar
de som vet att de inte äger jorden

detta är de levande varelsernas ovisshet
för vad som kommer efteråt

ovissheten som är vårt fängelse

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingela Svenson med Poeter.se id #29619 innehar upphovsrätten